

Tóthfalu, 2002 aug. 31.

TRIANONRÓL FELSZABADULTAN

A Széchenyi István Nemzeti Stratégiakutató és Fejlesztési Intézet és a házigazda Logos Kiadó szervezésében szombaton délelőtt TRIANON témájára előadásorozat zajlott le, amelyben a délvidéki nemzeti értelmiség meghívottjai vettek részt, és dr. Hódi Sándor intézeti elnök mondott bevezetőt.

Dr. Hódi a kiszakított magyar nemzetrészek kollektív tudatát a megvert, megalázott gyermek dacos, (ám végül) önfeláldozó lelkületéhez hasonlította. A magyar (okkal, ok nélkül) büntudatos, míg Amerika polgára (ugyancsak okkal, ok nélkül!) erőt, gögőt, büszkeséget áraszt, lelkileg megtisztult, holott sokkal több vér tapad hazája történelméhez, gondoljunk csak a rabszolgatartó időkre, vagy az atombomba bevetésére...!

Elbukott szabadságharcainkon túl a leg-súlyosabb csapásként ért bennünket az országdaraboló Trianoni Szerződés, abból ered máig tartó tudatzavarunk. A kiszolgáltatott nép megpróbál azonosulni elnyomójával, ami önfeladáshoz vezet. Nemzetféltség csak ritka, ünnepi szólamokban csillan meg, ám tetteleg az elnyomó többséghez igazodunk. A

komenizmus hitvány embereket emelt hatalomba.

A magyarság sajátos kollektív tudata szerint veszélyes és haszontalan dolog magyarnak lenni, a nemzeti tartást sokszor „magyarok” törik le. A „vadasági” magyarok élénjárók az emlékezet-vesztésben; egyesek a megszállást felszabadulásnak, a népi tartást testvériség-egységnek és Titót a leg-nagyobb magyarnak tartják.

Ám az új politikai széljárás most fordulatot hozhat, zárta bevezető szavait dr. Hódi, némi derűlátással.

Az őt követő négy előadó megmaradt a borúlátó hangnemenél.

A Magyar Élet hetilap Ausztráliából jött szerkesztője Trianont tudatos összeesküvésnek nevezte, melynek fenntartását szorgalmazza a mai Amerika s az elvbarát anyaországi hazárálló hatalom.

Domonkos László történész közíró az önfeladást ecsetelte, lírai indulattal.

Gál György tanár, aki állítólag egykor az üldözök oldalán hivatásból kezdett megismerkedni a szóban forgó témakörrel, arra emlékeztetett, hogy a szerbek a Monarchia alattvalóiként hozták (hoz-hatták!) létre a nemzeti intézményeiket, míg végül 1918-ban némi külső

segédlettel „felszabadították” magukat. Ám bizonyos fal-firkák arra utalnak, hogy még ma sem érzik magukénak „államukat”.

Bakos József, a Nemzeti Tankönyvkiadó határon túli felelőse bemutatta a kiszakított nemzetrészek fiataljainak tudati épülését szolgáló HAZA A MAGAS-BAN c., rövidesen megjelenő kiadványt. *(A kétkötetes szép könyvet a Heti szerkesztősége is forgalmazni szándékozza.)*

Az előadásokat követően egyetlen kérdést intéztem Hódi Sándor stratégához:

- A trianoni kérdések környékén mi változott meg, hisz sem a területszabdálóknak, sem a megjutalmazottaknak ma sem jut eszükbe magukba szállni... Miféle új szelek kavarognak, honnét...?!

- Magunkból! Igazságérzetünk sugallatára végre egyszer félelem nélkül hagyjuk előtörni a panaszt és a számonkérést! Merjük felvetni, napirenden tartani, kitérgyalni a sérelmeket...! Tályogként felnyitni a sebet... Mert különben a bűn természete szerint titokban akar maradni.

Vicei Károly